

155 OSOBNÍ ZÁJMENA

		Samostatná		Nesamostatná		
Číslo	Osoba			1. pád podmět	3. pád předmět nepřímý	4. pád předmět přímý
jeden.	1.	moi	<i>já</i>	je (j')	me (m')	me (m')
	2.	toi	<i>ty</i>	tu	te (t')	te (t')
	3.	lui	<i>on</i>	il	lui	le (l')
		elle	<i>ona</i>	elle	lui	la (l')
množ.	1.	nous	<i>my</i>	nous	nous	nous
	2.	vous	<i>vy</i>	vous	vous	vous
	3.	eux	<i>oni</i>	ils	leur	les
		elles	<i>ony</i>	elles	leur	les

156 ZVRATNÁ ZÁJMENA – jen pro 3. osobu jedn. a množ. čísla

		Samostatné		Nesamostatné		
Číslo	Osoba			1. pád	3. pád	4. pád
jeden. a množ. čísla	jen		<i>sám</i>			
	3. osoba	soi	<i>sebe</i> <i>sobě</i>	— — —	se (s') <i>si</i>	se (s') <i>se</i>

Pozn. 1. Tvary **je, me, te, le, la, se** vypouštějí (elidují) samohlásku jednak před slovesy začínajícími samohláskou nebo němým **h**, jednak před zájmenými příslovci **y, en**, např.: **J'ai fini. Je m'y intéresse. Il s'en souvient. J'habite dans cette rue.**

2. Některé tvary os. zájmen mají několik funkcí, např. **nous** (*my, nás, nám*), **vous** (*vy, vás, vám*), **lui** (*mu, jí*; samostatné zájm. *on*).

3. Zvratného zájmena **se** na rozdíl od češtiny užívá francouzština pouze pro 3. os. j. a mn. č., nikoli pro 1. a 2. os.; např.: **Nous nous amusons. Tu te trompes. Ils s'habillent.**

4. K nesamostatným osob. zájmenům řadíme též zájmená příslovce **y, en**, která nahrazují některé předložkové vazby těchto zájmen; např.: **J'y pense justement. Právě na to myslím. Il va s'en occuper. Postará se o to. Bude se tím zabývat.** (Viz 164)

5. Obdobnou funkci jako nesamostatná osob. zájmena má neurčité zájmeno **on**; např. **On entend un bruit. Je slyšet hluk. On y va avec eux. Jdeme tam s nimi.** (Viz 210, 383)

157 OSOBNÍ ZÁJMENA NESAMOSTATNÁ – PODMĚTNÁ

Tato zájmena plní vlastně funkci slovesných koncovek, proto se jich povinně užívá u slovesných tvarů k vyjádření osoby a čísla, a to v případě, že podmět není ve větě vyjádřen podstatným jménem nebo jiným slovem; např. **je parle mluvím, nous parlons mluvíme, ils ont parlé mluvíli.** Tvary **je parle, tu parles, il parle** se liší ve výslovnosti jen osobním zájmenem, sloveso zní stejně; tvary **il parle, ils parlent** se ve výslovnosti neliší ani zájmenem. Pouze v rozkazovacím způsobu se podmět nevyjadřuje: **parle mluv, parlons mluvěme, parlez mluďte** (protože se tyto tvary vzájemně liší koncovkou i ve výslovnosti).

158 POSTAVENÍ OSOBNÍCH ZÁJMEN NESAMOSTATNÝCH

1. V oznamovacích větách kladných se dává osobní zájmeno podmětne těsně před určitý tvar slovesný, ve složených časech před pomocné sloveso **avoir** nebo **être**:

Je parle de Jean.

Mluvím o Janovi.

J'ai parlé de lui.

Mluvil jsem o něm.

Il est rentré.

Vrátil se.

Mezi zájmeným podmětem a slovesným tvarem mohou být jen nesamostatná předmětná osobní zájmena, zájmená příslovce, nebo záporná částice **ne**:

Je le lui ai dit.

Řekl jsem mu to.

Il les y a vus.

Viděl je tam.

Elle en a parlé.

Mluvila o tom.

Nous y en avons trouvé plusieurs.

Našli jsme jich tam několik.

Je ne l'ai pas vu.

Neviděl jsem ho (to).

Il n'y a rien d'intéressant.

Nic zajímavého tam není.